

Når man ser på, hvad der i øvrigt her i Folketinget og fra regeringens side vedtages af detaljeret planlægning om forholdet til andre dele af sundhedsområdet, uddannelsesområdet osv., synes jeg, at vi er meget langt fra, at man kan påstå, at det her beslutningsforslag skulle være detaljstyring.

Det er jo også sådan, at vi godt ved, at det næppe er muligt effektivt at behandle mennesker med psykiske lidelser uden at forholde sig til de netværk, de har eller ikke har, den familie, de har glæde af eller ikke har glæde af, hvad enten det nu er, fordi relationen til familie og netværk skal behandles på en måde, som handler om at skabe en afgrænsning i forhold til dem og måske finde nogle andre veje i verden end dem, der har med familien og de gamle netværk at gøre, eller – som det jo som oftest er tilfældet – fordi familie og netværk kan være en vigtig del af løsningen og det dermed også er vigtigt at inddrage dem.

Jeg synes sådan set, at når man kan konstatere, at det tilsyneladende ikke fungerer godt nok – alle ordførere og såmænd også ministeren, tror jeg, sagde, at det ikke fungerede helt så godt, som det burde gøre – så er det ret oplagt at begynde at diskutere, hvordan man kan forbedre indsatsen. Det er så rigtigt, som nogle siger, at der kommer en redegørelse, en rapport, om ikke så lang tid, og den kan selvfølgelig danne udgangspunkt for, at man arbejder videre med problemstillingen. Det synes jeg da er fornuftigt, for jeg tror da, at det er en vigtig pointe, at man i behandlingen relativt hurtigt får taget stilling til, hvordan og på hvilken måde det ville være hensigtsmæssigt at inddrage de pårørende.

I den udstrækning der er en interesse for det og en forståelse for det hos den psykisk syge, tror jeg faktisk, at det er meget vigtigt, at man får gang i det, sådan at forstå, at jeg faktisk mener, at de fleste psykiske lidelser bedst behandles, hvis det sker i sammenhæng med, at der også skabes nogle andre rammer, som vedkommende kan være i i hverdagen, end dem, vedkommende var i tidligere, og at det som oftest kommer til at ske i samarbejde med de pårørende eller det pågældende netværk.

Så jeg må jo trods alt sige, at som debatten har formet sig her i dag, er det jo ikke sådan, at nogen er fuldstændig afvisende over for det. Så jeg har da en forventning om, at vi også på dette område ad åre kan finde en løsning, som er fornuftig og hensigtsmæssig.

Så vil jeg bare tilslutte mig det, enkelte andre har sagt, nemlig at det bliver en god dag den dag, hvor vi kan diskutere psykisk syges forhold, uden at vi hele tiden skal snakke om satspuljer – ikke bare fordi det giver Enhedslisten bedre muligheder for at være med i aftalerne og forligene, men også fordi det giver bedre muligheder for at yde en kontinuerlig indsats, som ikke er afhængig af, at man hele tiden finder penge til nye projekter, som så føres videre i al uendelighed. Det eneste problem, der er i at flytte det fra satspuljen, er vel, at det bliver lidt sværere hvert år at påstå, at man har afsat x antal millioner nye kroner, når 80 pct. af dem bare er erstatning for nogle bevillinger, der løber ud. Men det må både regeringen og de øvrige satspuljepartier se om de ikke kan leve med i den gode sags tjeneste.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.

Kl. 17:57

Karen J. Klint (S):

Det er en bemærkning og ikke et spørgsmål, for jeg vil sådan set bare rose ordføreren for en meget klog tale, men samtidig også sige, at der ikke er noget af det, ordføreren har sagt, der ikke kan ske inden for den eksisterende lovgivning, hvis der bare er tid og rum og midler til det.

Det er derfor, jeg også gentog i min tale, at jeg godt vil arbejde for, at der kommer flere midler. Og det kan godt ske, at vi så i nogle år skal reservere nogle midler specifikt til formålet, så det ikke drukner i mængden, der drejer sig om at putte personale på de afdelinger, der i forvejen står med tomme senge, og hvor der ikke er personale.

Men jeg ville bare kvittere for en god tale.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Per Clausen (EL):

Det er vanskeligt at have nogen indvendinger mod det, så det tager jeg selvfølgelig til mig.

Men jeg har bare en enkelt bemærkning til det. Jeg synes, at det også er der, det altid bliver lidt besværligt, for når vi kommer på den anden side af alle de gode ord, hvad er så grunden til, at man ikke kan støtte det her beslutningsforslag? Det kan der selvfølgelig godt være nogle indholdsmæssige grunde til, det skal jeg ikke afvise. Men et eller andet sted har jeg også en oplevelse af, at man i regeringen udmærket godt